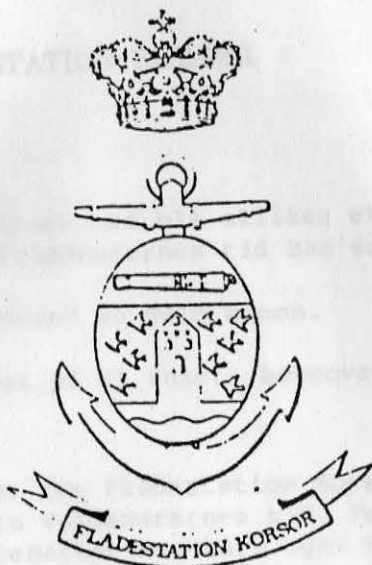
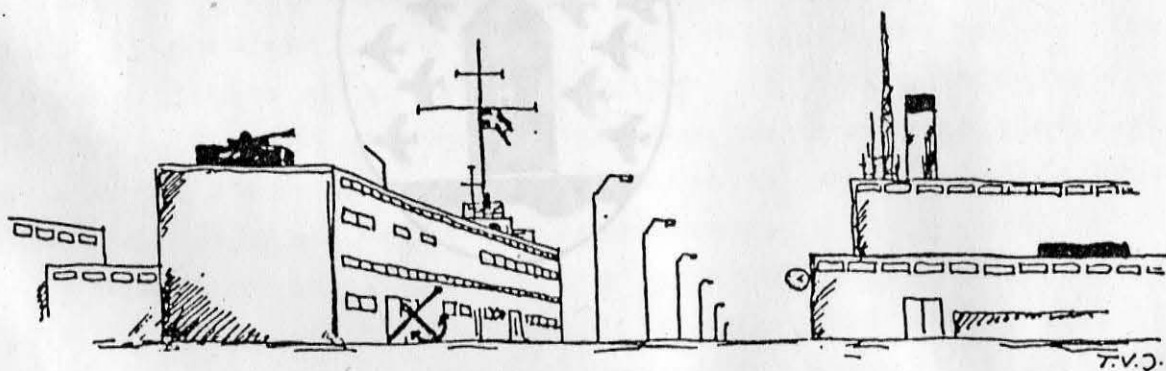

orienteringsmeddelelse:

FLÅDEHAVN I KORSØR I 25 ÅR

2. MAJ 1985

FLÅDESTATION KORSØR

Blasonering:

I guld felt strøet med blå alliker et firsidet rødt borgtårn fra Valdemarernes tid bag en rød vold over guld bølger.

I blå skjoldhoved en guld kanon.

Skjoldet hviler på et anker hvorover en kongekrone.

Motivering:

Som våbenfigur for Flådestation Korsør er valgt søbatteriets tårn fra Valdemarernes tid. Feltet er strøet med alliker, da søbatteriets tårn også har været kaldt alliketårnet.

Skjoldhovedets kanon, der er et symbol for militær styrke, er valgt som fællesmærke for visse landinstitutioner herunder Flådestation Korsør.

Flådestation Korsør's våbenskjold er udarbejdet af Søværnets heraldiske Arbejdsgruppe på foranledning af Søværnskommandoen.

Godkendt af H.M. Kongen den 20. november 1963.

Flådestation Korsør 25 år 2 MAJ 1985

Korsørs beliggenhed ved knudepunktet for hovedvejen mellem landsdelene og mellem Østersøen og Verdenshavet har op gennem tiderne givet byen og omegnen en militær interesse, som støttepunkt eller som forsvarsområde. Anlæggene ved Trelleborg, Tårnborg og Korsør Søbatteri taler endnu herom, ligesom beretningerne om svenske og engelske troppers uønskede besøg under fortidens krige peger i samme retning.

Korsør var et af de steder, hvor de tyske tropper gik i land hin 9. april for 45 år siden. Under resten af den anden verdenskrig holdt besættelsesmagten styrker i byen for at sikre den livsvigtige forbindelse til Fyn og for at yde støtte til maritime styrker i Storebælt.

Efter krigens afslutning i 1945 oprettede Søværnet Vestsjællands Marinedistrikt, senere omdøbt til Store Bælts Marinedistrikt, som fik til huse i nogle af tyskernes efterladte træbarakker ved Sylowsvej. Marinedistriktets opgave var overvågning og kontrol af skibsfarten samt overtagelse og afvikling af de tyske efterladenskaber i Vestsjælland, hvortil kom, at efterkrigstidens omfattende minestrygning gav distriktet mange opgaver med støtte til skibene.

I årene efter den anden verdenskrig fandt Søværnet det nødvendigt at etablere baser i Korsør og Frederikshavn med det formål at sprede flådens skibe samt forsynings- og vedligeholdelsestjenesten. Den hidtidige samling på Holmen i København var blevet militært uhensigtsmæssig, ligesom der opstod et politisk ønske om udflytning af militære anlæg fra hovedstaden.

Ønsket om udflytning til Korsør og Frederikshavn blev yderligere forstærket efter Danmarks tilslutning til NATO i 1949.

Af en ekstraordinær bevilling på 300 mio. kr. til militære investeringer blev der afsat 2 mio. kr. til begyndende tekniske undersøgelser af mulighederne for at etablere de to nye flådebaser.

Efter forhandling med bl.a. de yderst imødekommende lokale myndigheder kunne et skitseprojekt i begyndelsen af 50'erne forelægges kompetente myndigheder til godkendelse.

Opførelsen af de to baser blev optaget i et "Naval Base

Program", og da der var tale om nyanlæg med en sådan kapacitet, at de i en given situation kunne udnyttes af allierede enheder, ville NATO financiere 50% af udgifterne til havneanlæg, tekniske installationer, værksteder og depoter. Resten - inklusive udgifter til belægningsbygninger og til bygninger med faciliteter for kostforplejning, bad, omklædning, infirmeri m.v., blev bevilget som nationale udgifter.

Med de nævnte anlæg ændrede baserne karakter til egentlige flådestationer.

Flådestation Korsør blev anlagt på et opfyldt areal syd og vest for den da eksisterende benzinhavn og beslaglagde derfor kun i ringe omfang kommunale landarealer.

Arbejdet startede i 1954 med anlæg af selve havnen. I 1957 fulgte bygningen af værksteds- og depotbygninger, tekniske centraler, folkebygninger og til sidst en administrations- og belægningsbygning.

Under festlige former kunne der den 2. maj 1960 hejses kommando på Flådestation Korsør, og 3 år senere var anlægget helt færdigt.

Til Flådestation Korsør hører en række depoter, et af disse er placeret på Korsør Søbatteri, hvor "Store Magasin" i forbindelse med flådestationsbyggeriet gennemgik en omfattende restaurering, herved blev fortid og nutid kædet sammen ved en moderne flådes brug af denne historiske bygning som forsyningsdepot.

Det er flådestationens opgave at yde alle former for forsynings- og vedligeholdelsesmæssig støtte til Søværnets sejlene enheder og til landetablissementer, såsom forter, kystradarstationer og depoter i et forsyningsområde, der omfatter Vest- og Sydsjælland, Fyn og øerne nord og syd herfor.

I flådehavnen kan der ydes anløbende skibe fuld service med kraft, vand, varme og brændstof, besætningerne kan indkvarteres og bespises, og stationen bistår ved bevogtning og brandberedskab, således at skibene aflastes mest muligt.

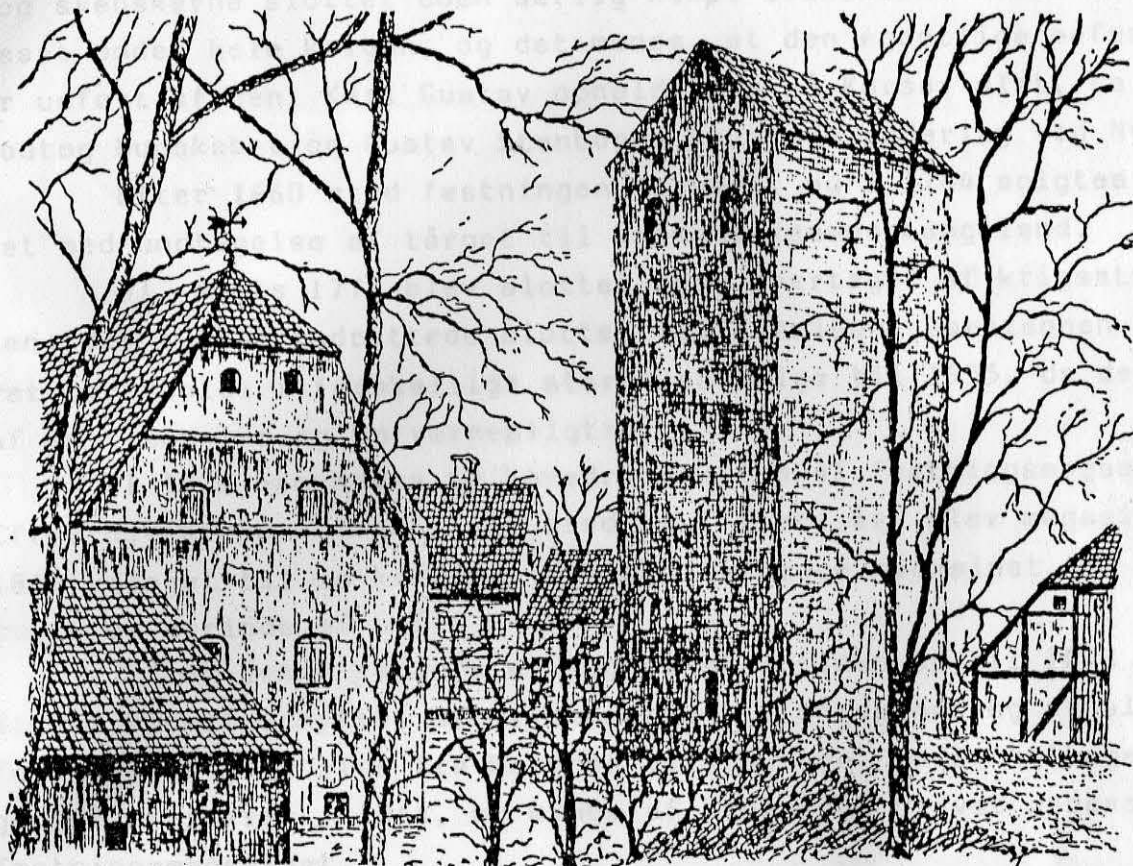
De skibe, der er oplagte i havnen uden besætning, vedligeholdes og på værkstederne kan der foretages almindeligt forekommende reparationer og eftersyn.

Flådestation Korsør er et moderne og rationelt baseanlæg, der sammen med den lige så tidssvarende, men lidt større flådestation i

Frederikshavn og den gamle på Holmen i København sikrer Søværnet en effektiv forsynings- og vedligeholdelsestjeneste.

I flådestationens levetid har der i forbindelse med Søværnets udvikling, revision af forsvarslovene og økonomiske stramninger været overvejelser om ændringer i Søværnets flådestationsordning. Flådestationens eksistens har da også været truet, de fleste vil nok huske tiden først i 70'erne, hvor en direkte afvikling var under opsejling.

I jubilæumsåret håber flådestationen at have berettiget grund til at se lyst på fremtiden, idet forsvarsforliget fra oktober 1984 omtaler en udflytning af aktiviteter til også Flådestation Korsør i slutningen af aftaleperioden, som indeholder årene 1985 - 87.

Store Magasin

Korsør Søbatteri

Korsør slot kan tidsmæssigt, for tårnets vedkommende, føres tilbage til ca. det 11. århundrede, (Sven Grate). Tårnet er opført i munkesten og er ca. 25 m højt, 9 x 9 m i kvadrat og med sine 2,5m svære mure, næst efter Gåsetårnet i Vordingborg, det eneste omtrent bevarede middelalderlige fæstningstårn her i landet.

Først efter 1340, da det var i tyskernes magt, nævnes slottet udtrykkeligt.

I 1346 erobredes slottet af Valdemar Atterdag, i dennes kamp for at samle Danmarks rige.

Foruden tårnet bestod slottet i sin tid af flere, til forskellige tider opførte bygninger. I 1631 af to store stenbygninger med Kongens og Dronningens sal, endvidere flere bindingsværkshuse med køkken, borgstue, bryggers samt stald på 24 fag. Den ene stenbygning må antages at være det nuværende magasin.

Slottet var ikke særligt befæstet, og den 7 august 1658 indtog svenskerne slottet uden særlig kamp. Svenskerne holdt slottet besat under hele krigen, og det menes, at den egentlige befæstning er udført af den. Karl Gustav opholdt sig på Korsør slot, da han modtog budskabet om Gustav Stenbooks knusende nederlag ved Nyborg.

Efter 1660 stod fæstningen forsømt, og i 1764 solgtes slottet med undtagelse af tårnet til købmand Rasmus Langeland.

31. marts 1775 blev slottet igen overtaget af krigsstyrelsen, der i 1777 indrettede slottet til garnison. Garnisonen har været opretholdt i forskellige størrelser lige til 1935, da den bestod af en ritmester og en værnepligtig.

I 1826 begyndtes en hovedreparation af fæstningsmagasinet. Efter hovedreparationen, der stod på i flere år, blev magasinet i 1844 udlejet til en købmand, der skulle bruge magasinet til kornoplag i en periode af 5 år.

Efter denne periode er magasinet i tiden op til 1898 til stadighed blevet benyttet af krigsmagten til magasinering af alt muligt forskelligt grej, lige fra kanoner til fourage. Under tilbagetrækningen af styrkerne i 1864, er mange af kanonerne blevet opbevaret i fæstningsmagasinet.

I 1898 overtog Nationalmuseet fæstningstårnet. Batterierne samt diverse bygninger blev overtaget af Korsør Kommune. I tiden fra 1898 til 1958 blev der ikke foretaget reparationer eller vedligeholdelse af magasinerne, og da dette i 1958 blev overtaget af Søværnet i forbindelse med Nationalmuseet var det meget forfaldent. Restaureringen har været relativ billig.

De samme kanoner blev brugt i korvetterne. Korvetten HEJMDAL fra 1856 havde 16 stk. 30 pd. 40 dt., og korvetten DAGMAR fra 1861 havde 16 stk. 30 pd. 40 dt.

Det var altså danske kanoner, der brugtes til den sidste kamp til søs af danske orlogsskibe. Kampen ved Helgoland den 9 MAJ 1864, hvor fregatterne NIELS JUEL og JYLLAND samt korvetten HEJMDAL deltog.

De to kanoner, der findes på Flådestation Korsør, har oprindeligt stået ombord i fregatten NIELS JUEL, Orløvskeleje Svaneens standardskib ved Helgoland. Senere har de stået på batteriet "Sixten" på Nyholm.

NIELS JUEL's 30-PUNDINGER OG HERLUF TROLLE's SKIBSKLOKKE
OPSTILLET PÅ FLÅDESTATIONEN.

På flådestationens paradeplads er opstillet to gamle skibskanoner og en klokke. Kanonerne og klokken har deres historie:

Omkring 1850 var dampmaskinen og skibsskruen blevet så udviklet, at man kunne anvende disse til fremdrivningsmiddel i orlogsskibe, sideløbende med sejl. Hjuldampskibe til krigsbrug havde vist sig uegnede, idet såvel hjul som maskiner var meget sårbare, ligesom de store hjul umuliggjorde sejlads for sejl.

I den danske marine gik diskussionen i disse år højt. Det drejede sig om linieskibe contra svære fregatter. Fregatterne blev vedtaget, og kølen til den første af de tre store søsterfregatter NIELS JUEL blev lagt. Fregatten løb af stabelen 20/9 1855.

Den daværende tøjmaster kaptajn O.W. de Fine Skibsted konstruerede til disse fregatter to nye 30 pd. forladekanoner. Den ene på 50 ct. = 2.500 kg, den anden på 40 ct. = 2.000 kg. De 50 ct. kanoner til batteriet, de 40 ct. til dæksarmering, men begge af samme kaliber 30 pd.. Det vil sige, at den kugle, de udskød, havde en vægt på 30 pd. = 15 kg. Kuglens diameter = 6'' 1''' = 17,5 cm. Med disse kanoner havde man skabt et stærkt og ensartet artilleri, det blev brugt i alle flådens større skibe. NIELS JUEL fra 1855 og SJÆLLAND fra 1858 var armerede med 30 stk. 30 pd. 50 ct. på batteriet og 12 stk. 30 pd. 40 ct. på dækket.

JYLLAND 1860 havde ligeledes 30 stk. 50 ct. på batteriet, men 14 stk. 30 pd. 40 ct. på dækket.

De samme kanoner blev brugt i korvetterne. Korvetten HEJMDAL fra 1856 havde 14 stk. 30 pd. 40 ct., og korvetten DAGMAR fra 1861 havde 16 stk. 30 pd. 40 ct.

Det var altså disse kanoner, der brugtes til den sidste kamp til søs af danske orlogsskibe. Kampen ved Helgoland den 9 MAJ 1864, hvor fregatterne NIELS JUEL og JYLLAND samt korvetten HEJMDAL deltog.

De to kanoner, der findes på Flådestation Korsør, har oprindeligt stået ombord i fregatten NIELS JUEL, Orlogskaptajn Svenson's standardskib ved Helgoland. Senere har de stået på batteriet "Sixtus" på Nyholm.

Raperterne, kanonerne står i, er ikke de originale gamle. De er lavet efter de gamle tegninger og er en tro kopi af de originale raperter.

Skibsklokken fra HERLUF TROLLE:

Panserskibet HERLUF TROLLE er af den såkaldte monitor type, det første af tre skibe af næsten ens konstruktion.

HERLUF TROLLE 1899, OLFERT FISCHER 1903 og PEDER SKRAM 1908. Alle bygget på Holmen.

HERLUF TROLLE. Byggenr. 94. Tons 3502. Længde 82,86 m. Bredde 15,07 m. Dybgående 4,89 m. Panser 200-175 mm. Hestekræfter 4400. Fart 16 knob. Armering 2 stk. 24 cm, 4 stk. 15 cm patronkanoner, 10 stk. 57 mm RK, 8 stk. 37 mm RK, 2 stk. 8 mm mitrailleuser, 2 stk. 37 mm revolverkanoner, 1 stk. 45 cm torpedo-stævnaparat, 2 stk. 45 cm tværskibs-apparater, 2 stk. 90 cm spejlprojektører. Første togt 1901, Kommandør G.A. Caroo chef. 1906 i flådedeling bestående af DANNEBROG, "HERLUF TROLLE" og "HEKLA". Overførte Kronprinsen og Kronprinsessen (senere Chr. X og Dronning Alexandrine) til Trondhjem i anledning af Kong Haakon VII og dronning Mauds kroning. KD Bardenfleth delingschef. 1910 Flådedeling til Køge i anledning af 200 års dagen for Ivar Hvitfeldts død 4/10 1710. ("Dannebrog" sprang i luften i Køge bugt). 1914 1/8 Sikringsstyrke, det meste af krigen kommandoskib i Storebælt. Hvorfor skibets klokke hænger på Flådestation Korsør. 1930 udrustet sidste gang, flagskib i stor øvelseseskadre. Eskadrechef KA Wenck, Chef KK Gyldenkrone. 1932 udgået af flådens tal, solgt og ophugget.

I den gamle maritimebygning fra distrikts tid, hyggeligt var der her, lederebiler og den delte del. I løbet af 1960 blev verkstedsefterdelingerne og så flere i. August etableredes sømønsterværksted, og en tid senere televærksted, hvor nu sømønsterværkstedet er. Indtil administrationsbygningen var klar, boede man her og der. Chefen og chefen for Stationsafdelingen i Store Bælt Marinedistrikt, chefen på Forsyningsafdelingen, chefen for teknisk afdeling sammen med arkitekten i en barak udfor fællesværkstedet.

Først med indflytning i administrationsbygningen kom der mere personal til, og flådestation Korsør blev til en rigtig flådestation.

En af dem (kaptajnløjtnant Peter Larsen), der var med for 25 år siden, beretter:

"Med stort flag og i strålende solskin afholdtes der parade i anledning af Flådestation Korsør's kommandohejs. Det var den 2. maj 1960. I det gamle marinedistriktssområde var der gjort pænt i orden, således at paraden kunne stilles. Kl. 1000 afgav distriktschefen, kommandørkaptajn Muusfeldt, melding til den ny chef for Flådestation Korsør, kommandør P. Würtz.

Flådestationen bestod dengang kun af få bygninger og havneanlægget. Stor aktivitet herskede dog. Firmaet Hoffmann & Sønner arbejdede på fuld kraft med at få bygget administrationsbygningen. De var igang med at støbe bunkersystemet for O-rum og meldecentral.

Bygning 14 var på dette tidspunkt etableret, idet Forsyningsafdelingen havde indrettet sig på 1. sal med både lagerrum og kontorer. I stueetagen var fællesværkstedet igang. En stor byggekran rejstes, og så gik det løs med administrationsbygningen, mere og mere tog den sig ud. 1962 foretoges indflytning. Senere kom kabys og cafeteria samt messer. Indtil dette var bygget, brugtes messen i den gule murstensbygning fra distriktets tid, hyggeligt var der her, lædermøbler og den dejlige pejls. I løbet af 1960 blev værkstedsafdelingerne og så flere 1. august etableredes sømineværksted, og en tid senere televærksted, hvor nu malerværkstedet er. Indtil administrationsbygningen var klar, boede man her og der. Chefen og Chefen for Stationsafdelingen i Store Bælts Marinedistrikt, Chefen på Forsyningsafdelingen, Chefen for Teknisk Afdeling sammen med arkitekten i en barak udfor fællesværkstedet.

Først med indflytning i administrationsbygningen kom der mere personel til, og Flådestation Korsør blev til en rigtig flådestation."

Fra Kaptajnløjtnant H.D. Nielsen har vi modtaget:

Stort og småt om Flådestation Korsør.

I dag, hvor flådestationen står som et nydeligt område i forbindelse med Korsør's havnefront, er det mærkeligt at se tilbage og tænke på, hvordan det var førhen.

Som så mange andre i søværnet, var mit første indtryk af det, der senere blev til flådestationen, nogle røde barakker, der lå i forbindelse med "Benzinøen", der hvor nu Vognmandsruten har kajplads.

Selve flådestationen stiftede jeg bekendtskab med den 24/5 1957, da "Langeland" havde forsøgsanløb af østkajen. Kort efter anløb, tabte skildvagten sit gevær i havnen, og jeg måtte, som den første militære dykker gå på bunden af flådestationen. På daværende tidspunkt, var det ikke særligt morsomt at færdes på området. Alt var sand. Ved det mindste vindpust, havde man sand i øjne og ører.

Den 10/6 1963, da jeg mødte på flådestationen, var det en flådestation, der havde virket i 3 år, men selvfølgelig er der sket ændringer siden. Mange vil sikkert huske den hyggelige "kantine/kaffestue", der lå, hvor der nu er bade og omklædningsrum. En af de største militære afdelinger, der har været på flådestationen, var kanonluftforsvaret med ca. 120 mand. I den periode var der mange øvelser på flådestationen. Beboerne på Sylowsvej husker sikkert den morgen kl. ca 5, hvor en mobil 40 mm blev brugt til forsvar af flådestationen. Den var placeret på græsplænen ved søndre port. Ved af-fyring med løs ammunition blev der knust ret så mange ruder på Sylowsvej.

Flådestationen kom også ind i nogle undersøgelser angående Søværnets fremtid. Den første, der blev ledet af Hr. Kalm, bevirkede at mange gode medarbejdere forlod flådestationen og fik arbejde ude i byen. Denne undersøgelse havde, set fra flådestationens side, en noget enøjet målretning. Det bevirkede, at et absolut enigt Kontaktudvalg skrev til Forsvarsministeren og forelagde Forsvarsministeren flådestationens problemer og kontaktudvalgets mening.

Derefter er det gået op og ned for flådestationen, så man må være glad ved, at det er søstærke medarbejdere, der er ansat på flådestationen.

Fra Arkitekt E. Mortensen, Darrådsleder for Forvarers Byg-

ningstjeneste i Vestjylland, har vi modtaget:

Her i jubilæumsåret må vi jo nok sige, at vi er på vej op.

Lad os håbe, at der er roligt vand forude, med lidt modstrøm, det

giver en støt kurs.

Fra Arkitekt E.Mortensen, Områdeleder for Forsvarets Bygningstjeneste i Vestsjælland, har vi modtaget:

Etableringen af Flådestation Korsør begyndte i sommeren 1954, hvor et af vore store entreprenørfirmaer af Forsvarets Bygningstjeneste fik overdraget vandbygningsarbejdet efter en offentlig licitation.

To år senere var dette anlægsarbejde så langt fremme, at stenkastningerne i molerne og spunsjernene til kajerne begyndte at antyde omridset af den kommende Flådestation Korsør - eller Flådebase Korsør, som var det anvendte navn dengang.

På dette tidspunkt - juni 1956 - fik jeg af Forsvarets Bygningstjeneste til opgave at rejse til Korsør for at være byggeleder ved flådestationsbyggeriet, for nu skulle det egentlige byggeri startes. Det vil føre for langt her at berette om byggefasen i enkeltheder, her må jeg henvise til "Årsskrift for Flådestation Korsør 1982".

Her skal kun berettes om enkelte hændelser under byggeriet og om forholdene dengang.

Et af de første indtryk jeg fik efter ankomsten til Korsør i 1956 var den meget store positive interesse, der blev udvist omkring etableringen af den nye store statsinstitution; det gjaldt fra lokale myndigheders side og også i høj grad fra den almindelige Korsørborgers side - ikke mindst blandt lokale håndværkere var der stor glæde over det kommende byggeri - og det var jo en dejlig atmosfære at begynde et nyt afsnit af ens liv på.

I forsommeren 1956 blev der indpumpet sand som opfyldning bag spunsvægge og stenkister, og snart dukkede sandet op over vandoverfladen og blev efterhånden til et meget stort areal af det fineste, rene hvide strandsand.

I juli måned fik vi en sommerstorm, der brød det smukke syn, det fine sand lattede, og vi fik en hvirvlende sandstorm. Vinden var vestlig, og i 2 dage flød sandet overalt i Korsørs gader - ind i butikker og i folks haver. Rasende borgere ringede til borgmesteren, der igen ringede til marinedistriktet, men chefen her, Kommandørkapitajn Tegner, meldte hus forbi og henviste til Bygningstjenesten. Jeg var til møde med borgmesteren (H.Christoffersen), der nok var fuld af forståelse for naturens kræfter, men som på byens vegne måtte kræve, at der blev gjort noget for at stoppe sandflugten. Til dels ved hjælp fra Civilforsvaret fik vi opsat store pumpeanlæg,

der leverede kaskader af havvand til regnkanoner, der gennemvædede det flyvske sand, og det havde en dæmpende virkning.

Midt i de dramatiske timer kom redaktør Corneliussen fra Sorø Amtstidende. Han ville vide alt om, hvad vi agtede at gøre ved sandsvineriet. Der kom et stort opsat stykke i avisen, med billeder. Der kom mærkværdigvis kun en erstatningssag efter sandstormen - et krav om at få erstattet en flæskesteg, kravet blev afvist.

For at undgå senere sandflugt blev der ved Th.Rasmusens medvirken sået græs og luzerne på "sandmarkerne". Dette bandt overfladen, til vi i 1960 kunne udlægge muldjord.

Under byggeriet havde vi opført en barakby for det mandskab, der boede langt borte. Man var ikke så mobil dengang. Barakkerne lå placeret, hvor den nye vej ved grus- og stenfirmaet i dag ligger. Mange havde taget deres familier med til Korsør og boede i barakkerne. Barakkerne lå tæt - der var liv og glade dage.

Byggeriet gik sin gang, licitation fulgte på licitation, og snart var de fleste bygninger under tag. Vi er i 1959, og i dette år havde Korsør by kongebesøg. Som led i kongebesøget var lagt et besøg på byggepladsen for den kommende flådestation. Majestæten havde udtrykkeligt bedt om at se byggepladsen i dagligt arbejde - ingen ceremonier, intet officielt fremmøde fra topledelsen af Søværnet eller Bygningstjenesten. Det blev derfor lagt i mine hænder, på bedste måde at vise kongeparret rundt og fortælle og besvare evt. spørgsmål.

Amtmanden Wedel Wedelsborg, Kommandørkaptajn Muusfeldt (daværende chef for marinedistriktet) og jeg udarbejdede ved et formøde et tidsprogram, og da dagen oprandt trillede den ene store efter den anden ind på flådestationsbyggepladsen med Amtmanden og Politimesteren i spidsen. Kongeparret var ledsaget af de to yngste prinsesser. Jeg blev præsenteret af Kommandørkaptajn Muusfeldt, og i ca. et kvarter gennemgik jeg hele historien om byggeriet. Vi havde til dette formål i forvejen ophængt oversigtsplaner m.v. i tegnestuen. Det blev studeret grundigt, og der blev spurgt flittigt - især var Dronning Ingrid meget interesseret i den igangværende restaurering af Store Magasin på Søbatteriet. Det var en af de dage, man mindes med glæde.

I foråret 1960 var byggeriet så langt fremme, at der kunne foretages aflevering fra Forsvarets Bygningstjeneste af flådestationens første etape. Dette skete mandag den 2. maj 1960, og umiddel-

bart efter afleveringsforretningen hejstes der kommando, og Flådestation Korsør var en realitet med Kommandør Poul Würtz som chef.

Med deltagelse af repræsentanter på topplan fra Forsvarsministeriet, Søværnskommandoen, Forsvarets Bygningstjeneste m.fl. - garneret med pressen og TV - foregik overdragelsesceremonien i den gamle officersbygning på daværende marinedistrikt, idet den nye administrationsbygning på det tidspunkt kun var et hul i jorden. Festlighederne blev forlagt til øverste etage i værksteds- og depotbygningen (bygn. 14), her var dengang midlertidige kontorer for forsyningsafdelingen.

TV optog i hundredvis af filmmetre, skyndte sig hjem, og resultatet i aftenens TV-avis var kogt ned til et par minutters sendetid.

Det var en festlig dag.

Først 2 år senere blev den fuldt udbyggede flådestation afleveret til ibrugtagning, men herom skal ikke berettes her.

AARØSUND

Emne: Ministrygerne AARØSUND og OMØSUND blev 10 APR solgt på Søværnets auktion.

Efter henholdsvis 27 og 26 års tro tjeneste i Søværnet er ministrygerne AARØSUND og OMØSUND 10 APR solgt på Søværnets auktion.

Ministrygeren AARØSUND blev bygget ved Hildebrand Drydock Co., Kingston, New York, USA. Kølen blev lagt 8 SEP 1952, og søsætningen fandt sted 19 NOV 1953. Ministrygeren AARØSUND var den første i en serie på otte, som blev bygget i USA i forbindelse med Mutual Aid Programmet.

24 JAN 1955 blev den første kommando hejst, samme dag indgik AARØSUND i flådens tal.

Ministrygeren OMØSUND blev bygget ved Bellingham Shipyards Co., Washington, USA. Kølen blev lagt 1 MAR 1955, og søsætningen fandt sted 30 JUL 1955. OMØSUND var nummer seks i ovennævnte række på otte ministrygere.

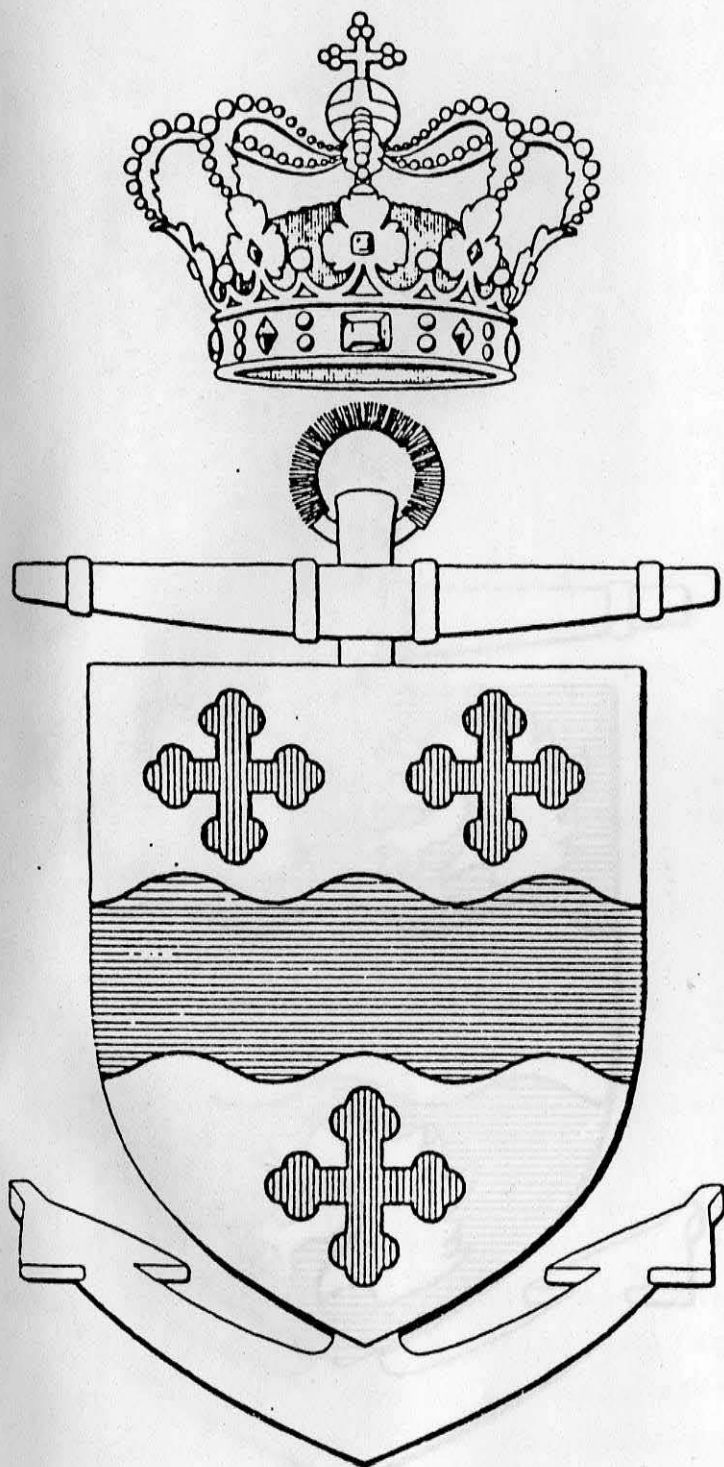
21 JUN 1956 blev den første kommando hejst, samme dag indgik OMØSUND i flådens tal.

AARØSUND og OMØSUND udgik begge af flådens tal 1 MAR 1982.

I det forløbne kvarte århundrede har begge ministrygere sejlet danske og nordeuropæiske farvande tynde.

AARØSUND og OMØSUND havde som alle orlogsmænd deres våbenskjold:

AARØSUND

Ministryger M 571.

Skibsvåbenets blasonering :

I selv en foroven af to røde kloverblads-kors og forneden af et rødt kloverblads-kors ledsaget blå strøm. Skjoldet hviler på et anker hvorover en kongekrone.

Skibsvåbenets motivering :

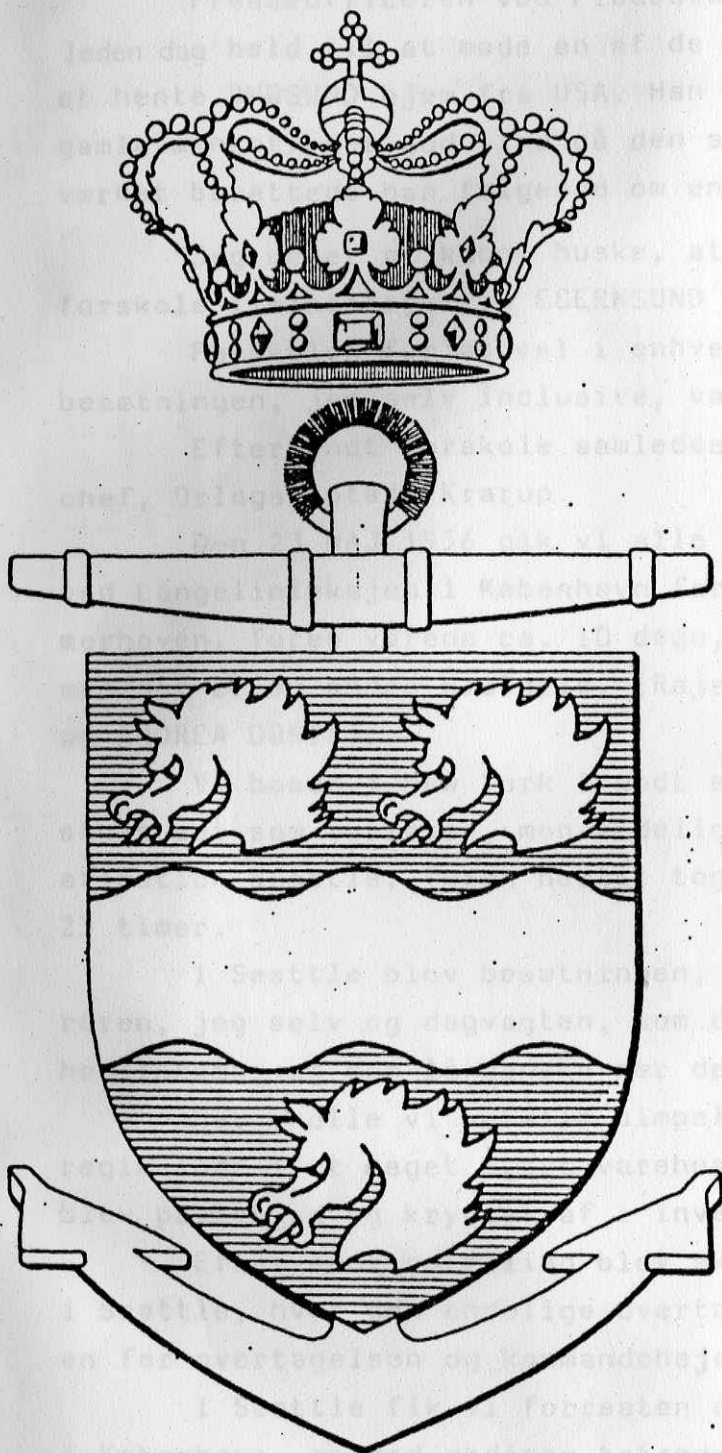
Sundet er gengivet ved en heraldisk strøm og ellers individualiseret ved kloverbladskorsene, der refererer sig til seglet for Haderslev Herred fra det 17' århundrede, idet såvel Aare som landet indenfor henhører herunder. Det pågældende herredssægl indeholder et krucifiks, hvis arme ender i kloverblade.

AARØSUNDs skibsvåben er udarbejdet på foranledning af sevarnskommandoen og godkendt af Hans Majestæt Kongen, den 4' oktober, 1961.

Ministrygeren AARØSUND, er bygget i New York 1953/54, på Mutual Aid Programmet, og indgået i flådens tal den 24' januar 1955.

AARØSUND, er sevarnets andet skib af dette navn, den første AARØSUND var en bombekanonjolle søsat 1836. I 1964 var den stationeret ved Vesterhavssøerne, hvor den blev sanket af egen besætning da 2 strigerne erobrede Per.

OMØSUND

Minestryger M 576 .

Skibsvåbenets blasonering :

I blåt en foroven af to selv hestehoveder og forneden af et selv hestehoved ledsaget selv strem. Skjoldet hviler på et anker hvorover en kongekrone.

Skibsvåbenets motivering :

Sundet er gengivet ved en heraldisk strem og iøvrigt individualiseret ved hestehovederne der henviser til Flakkebjerg Herred, hvis segl af 1610 indeholder en hest, idet såvel Oms som Agerø og landet indenfor henhører under dette Herred.

OMØSUNDEs skibsvåben er udarbejdet på foranledning af søvernskommandoen og godkendt af Hans Majestæt Kongen, den 4'oktober 1961.

Minestrygeren OMØSUND er bygget i Seattle 1954/56, på Mutual Aid Programmet, og er indgået i flådens tal den 20'juni 1956. OMØSUND er søvernets første skib af dette navn.

Det er altid med vemod, at søfolk tager afsked med deres skibe, i særlig grad er vemoden mærkbar, når det som nu tynder ud i træskibsskaren.

Presseofficeren ved Flådestation Korsør (FLS KOR) havde forleden dag held til at møde en af de gamle gaster, der var med til at hente OMØSUND hjem fra USA. Han var på kajen for at ønske den gamle minestryger god vind på den sidste rejse. Siddende på bolværket berettede han følgende om en oplevelsesrig afhentning:

"Jeg mener at kunne huske, at besætningen blev samlet til forskole i minestrygeren EGERSUND i slutningen af FEB måned 1956.

Forskolen forløb vel i enhver henseende, da en del af stambesætningen, jeg selv inclusive, var "gamle" minestrygerfolk.

Efter endt forskole samledes besætningen under vor nye chef, Orlogskaptajn Krarup.

Den 23 MAJ 1956 gik vi alle ombord i M/S STOCKHOLM, der lå ved Langeliniekaen i København for at sejle til New York via Bremerhaven. Turen varede ca. 10 døgn, og var i sig selv en oplevelse, men det er en anden historie. (Rejsen efter kolliderede STOCKHOLM og ANDREA DORIA).

Vi boede i New York i godt en uge, og tiden tilbragte vi stort set som turister, men endelig kom vi ombord i et fly med destination Seattle. Turen hertil tog med diverse mellemlandinger 23 timer.

I Seattle blev besætningen, med undtagelse af regnskabsfører, jeg selv og dagvagten, som drog videre til en lille by, der hed Tacoma, og som lå ganske nær den canadiske grænse.

Her skulle vi optælle simpelt hen alt materiel, hvilket foregik inde i et meget stort varehus ved, at hver enkelt lille del blev pakket ud og krydset af i inventarreglementet.

Efter endt optælling blev skibet slæbt til flådestationen i Seattle, hvor den endelige overtagelse af MSC 221 foregik. Datoen for overtagelsen og kommandohejsningen var den 23 JUN 1956.

I Seattle fik vi forresten overrakt, til overborgmesteren i København, en god gedigen totempæl, fremstillet af en indianerhøvding i Tacoma. Totempælen blev placeret i Tivoli, hvor den stadig står i god stand.

Fra Seattle gik turen sydover med anløb i San Francisco, Los Angeles, Long Beach og San Diego. Alle anløbene indebar en el-

ler anden form for uddannelse. Men vi klarede os godt, både sprogmæssigt og fagligt, så det var alt sammen dejlige oplevelser, hvor der blev skabt kontakter til mange dansk-amerikanere.

Turen gik videre sydover gennem Panama-Kanalen til Guantamo-basen på Cuba, og herfra til Norfolk, Virginia, hvor vi holdt jul og nytår, fordi vor hjemrejse blev udskudt p.gr.a. Suez-krisen, tror jeg.

Vi gjorde dog en enkelt afstikker til Washington D.C. via Potomac-floden.

Efter nytåret i 1957 drog vi så hjemover mod Azorerne, hvor vi anløb Ponta del Gada, og herfra videre hjemover med anløb i Portsmouth, og videre gennem Kieler-kanalen til Flådestation København, hvor vi fik en strålende hjemkomst den 24 JAN 1957.

Det strålende forsvandt dog i "sorg", da vi oplevede en hærskare af mærkværdige mennesker, som i løbet af forbløffende kort tid ribbede skibet for vaskemaskine, kaffemaskiner og meget andet. Alt dette, der havde gjort, at et efter tiden moderne skib kunne fungere og tilfredsstille vore daglige behov.

I løbet af kort tid var besætningen splittet i atomer, men en pragtfuld tur havde vi haft uden et eneste uheld af nogen art."

slutter kaptajnløjtnant O.I.Thomsen sin beretning.